

ΕΝΟΠΛΗ ΠΡΟΛΕΤΑΡΙΑΚΗ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ 1η

Στις 18/12 ένοπλοι μαχητές της οργάνωσης μας προσέγγισαν το Κεντρικό Στρατόπεδο των ΜΑΤ/ΕΚΑΜ (Διεύθυνση Αστυνομικών Επιχειρήσεων Αττικής) στην οδό Κοκκινοπούλου και τοποθέτησαν βόμβα κάτω από το φυλάκιο του σκοπού. Αυτή την φορά ήσασταν τυχεροί, δεν θα ισχύσει το ίδιο την επόμενη. Αφιερώνουμε την ενέργεια μας σε όσους και όσες έχουν δολοφονηθεί, βασανιστεί, ξυλοκοπηθεί, βιαστεί από την Ελληνική Αστυνομία. Ο ένοπλος αγώνας απαιτεί υπευθυνότητα και πολιτική συνείδηση. Δεν είναι ούτε χόμπι κάποιων εξτρεμιστών ούτε φετίχ κάποιων φαντασμένων. Είναι πολιτική επιλογή. Το βασικότερο μέλημα μας ήταν, είναι και θα είναι στο μέλλον η προστασία οποιουδήποτε ανθρώπου άσχετου με την ενέργεια μας. Για την ασφαλή απομάκρυνση τυχαίων περαστικών πραγματοποιήθηκαν δύο προειδοποιητικά τηλεφωνήματα όπου δόθηκαν λεπτομερείς οδηγίες προς την αστυνομία. Για εμάς - και αυτό το τονίζουμε - είναι ύψιστης σημασίας κριτήριο να μην πάθει το οτιδήποτε αθώος άνθρωπος. Οι στόχοι που επιλέγουμε και θα επιλέξουμε στο μέλλον - είτε υλικές υποδομές του συστήματος είτε το ίδιο το ανθρώπινο δυναμικό του - θα είναι σαφώς καθορισμένες ως τέτοιες. Δε θέλουμε να διακινδυνέψουμε την ασφάλεια κανενός άλλου. Ακόμα και αν αυτό θέτει σε αυξημένο ρίσκο την ασφάλεια τη δική μας. Κουβαλάμε την τεράστια ευθύνη που μας αναλογεί εκ των πραγμάτων χρησιμοποιώντας τέτοια μέσα πάλης. Τελεία και παύλα.

Στην Ελλάδα υπάρχει μακρά ιστορική παράδοση οργανώσεων αντάρτικου πόλης. Η δράση τους ανάλογη με το ιστορικό πλαίσιο και τις συνθήκες της εκάστοτε περιόδου, υπήρξε πάντοτε πολιτικά δίκαιη στοχεύοντας τα πουλημένα τομάρια και υποδομές του πολιτικοοικονομικού κατεστημένου. Με την ενέργεια μας κατέρρευσαν οι κούφιες διακηρύξεις της Νέας Δημοκρατίας που διατυμπανίζει με κάθε ευκαιρία την οριστική εξάλειψη του αντάρτικου πόλης. Θέσαμε υπό αμφισβήτηση το πολυδιαφημισμένο δόγμα νόμος και τάξη βάζοντας βόμβα στα κεντρικά των ΜΑΤ/ΕΚΑΜ. Θα χτυπήσουμε ξανά την κατάλληλη στιγμή, βάζοντας στο στόχαστρο μας τους προκλητικούς εκπροσώπους του σάπιου πολιτικού και οικονομικού συστήματος και τους ένστολους μπράβους τους. Τους ενόχους δηλαδή των πιο ειδεχθών εγκλημάτων που διαπράχθηκαν στο όνομα του κράτους. Την επόμενη φορά τα ένστολα καθάρματα θα βρεθούν απέναντι από τις κάννες των όπλων μας. Κι αυτό δεν είναι απειλή. Ούτε προειδοποίηση. Είναι δέσμευση. Δεν μας αρέσουν οι αλαζονικές μεγαλοστομίες, μας αρέσει όμως η συνέπεια να καθορίζει τον πολιτικό μας λόγο. Αυτό το αστυνομικό κράτος βασίζεται στη δύναμη των όπλων και όποιος θέλει να το πολεμήσει οφείλει να θέσει τον εαυτό του στο ίδιο επίπεδο. Σηκώνουμε το γάντι και δηλώνουμε ότι θα μιλήσουμε την ίδια γλώσσα με αυτήν που καταλαβαίνουν τα φασισταριά της ελληνικής αστυνομίας.

Το έχουμε εμπεδώσει, τα όπλα των μπάτσων εκपुरσοκροτούν. Το έχουμε εμπεδώσει, οι μπάτσοι δολοφόνοι δεν μπαίνουν ποτέ στη φυλακή. Το έχουμε εμπεδώσει, τα σώματα των απόκληρων είναι στόχοι σκοποβολής για τα φασισταριά. Το έχουμε εμπεδώσει οι ΕΔΕ είναι απλά κωλόχαρτα. Την στιγμή που όλα έχουν εμπεδωθεί ο διάλογος καταργείται και τον λόγο έχουν τα όπλα. Τόσο καιρό παίζατε μπάλα σε δικό σας γήπεδο με δική σας κερκίδα. Με τα τηλεοπτικά κανάλια να σας καλύπτουν προκλητικά, με τους πολιτικούς να σας χειροκροτούν κάθε φορά που πατάτε την σκανδάλη, με τους δικαστές να σας βγάζουν λάδι. Αυτές οι μαύρες μέρες έφτασαν οριστικά στο τέλος τους. Γνωρίζουμε καλά πως στο σύνολο τους, οι ένστολοι φασίστες επιδοκιμάζουν ή συναινούν με τις δολοφονίες, τις κακοποιήσεις και τους βασανισμούς. Γνωρίζουμε καλά πως έχουν πάρει την έγκριση από το

παρακρατικό κέντρο του Μαξίμου ότι δεν θα έχουν καμία συνέπεια. Γνωρίζουμε επίσης καλά ποιοι είναι στο στόχαστρο τους: η προλεταριακή νεολαία που βιώνει στο πετσί της τον κοινωνικό αποκλεισμό και την ταξική ανισότητα, τα πολιτικά και ταξικά κινήματα αμφισβήτησης της κρατικής πολιτικής. Ρωτάμε φωναχτά. Τι άλλο ακόμα περιμένουμε να συμβεί; Πόσο αίμα πρέπει να στεγνώσει στους δρόμους; Περιμένει κανείς ότι θα αποδοθεί δικαιοσύνη γυρνώντας και το άλλο μάγουλο; Στην 1η μας ανακοίνωση θέλουμε να είμαστε όσο πιο κατανοητοί γίνεται. Οι ένοπλοι αγωνιστές που διαλέγουν να ενταχθούν στο αντάρτικο πόλης δεν είναι εξωγήινοι. Είναι οι άνθρωποι της διπλανής πόρτας. Είναι οι συνάδελφοι σου στη δουλειά, ο προλετάριος στην σκαλωσιά που ρισκάρει την ζωή του για το μεροκάματο του τρόμου, η κοπέλα που ζει 4 μήνες στις τρώγλες τις εργοδοσίας για να σερβίρει τα ποτά των τουριστών σε κάποιον τουριστικό προορισμό, οι συμφοιτητές στη σχολή σου, οι διπλανοί σου σε μια απεργιακή περιφρούρηση. Το αντάρτικο πόλης συγκροτείται ως ένας πόλος αντιπαράθεσης με την αστική ιδεολογία και τις κυρίαρχες κοινωνικές νόρμες. Σε αυτό το πλαίσιο επιλέξαμε την συγκρότηση της Ένοπλης Προλεταριακής Δικαιοσύνης για να εναποθέσουμε με σεμνότητα το λιθαράκι μας στο μεγάλο ψηφιδωτό της ιστορίας και να προχωρήσουμε μπροστά. Αντλούμε πολύτιμα διδάγματα από τις ιστορικές εμπειρίες των προηγούμενων ένοπλων οργανώσεων τόσο σε εγχώριο όσο και διεθνές επίπεδο.

Η κυβέρνηση του Μητσοτάκη έχει ως κεντρικούς άξονες διαμόρφωσης πολιτικής το δόγμα νόμος και τάξη και την περίφημη κουλτούρα της αριστείας, την πολιτική συνέχεια του σημερινού εκσυγχρονισμού. Αυτοί οι δύο άξονες είναι το καρότο και το μαστίγιο με το οποίο ασκεί κυβερνητική πολιτική το κόμμα της αστικής τάξης, η Νέα Δημοκρατία. Σε πολιτικό επίπεδο το δόγμα νόμος και τάξη και η αριστεία αποτελούν τους κυβερνητικούς πυλώνες στην προσέγγιση της απέναντι στον εργαζόμενο λαό. Τιμωρία όταν παρεκτρέπεται, επιβράβευση όταν συμμορφώνεται, αποθέωση όταν υπηρετεί τα κοινωνικά πρότυπα που καλλιεργεί η Νέα Δημοκρατία μέσω των μίντια. Αυτό είναι το τρίπτυχο που συγκροτεί την παραγωγή και επιβολή των κυβερνητικών πολιτικών θέσεων. Το περίφημο επιτελικό κράτος δεν είναι παρά ένας κόμβος διαμοιρασμού χρημάτων σε αυλικούς της κυβέρνησης, σε λαμόγια επιχειρηματίες, σε υπουργικά στελέχη. Το ξεπούλημα της δημόσιας περιουσίας συνεχίζεται απρόσκοπτα. Ενώ οι ιδιωτικοποιήσεις σε ενέργεια, υγεία, πανεπιστήμια, φυσικό περιβάλλον διευρύνουν τα πεδία κερδοφορίας του ελληνικού κεφαλαίου. Η εργασία υποτιμάται συστηματικά και δικαιώματα που κατακτήθηκαν με αιματηρούς αγώνες ποινικοποιούνται εν μια νυκτί. Παράλληλα σε διεθνές επίπεδο, η ελληνική εξωτερική πολιτική βρίσκεται σε πλήρης ταύτιση και πρόσδεση στην πολιτική του δυτικού ιμπεριαλισμού.

Στον κατακλυσμό βίας και τρομοκρατίας του ιμπεριαλισμού βλέπουμε τα φέρετρα να παρελαύνουν σε ζωντανή μετάδοση, την νιότη σε διαμελισμένα ή τρυπημένα από σφαίρες πτώματα να θάβεται στο χώμα, βλέπουμε την υποκρισία να παίρνει θέση στα τηλεοπτικά παράθυρα. Τα νεκρά παιδιά στην μαρτυρική Παλαιστίνη βαφτίζονται τρομοκράτες, τα νεκρά παιδιά από τα όπλα της αστυνομίας στην Ελλάδα βαφτίζονται επικίνδυνοι κακοποιοί, τα νεκρά παιδιά στα Τέμπη βαφτίζονται απαραίτητη θυσία για τον εκσυγχρονισμό του σιδηροδρομικού δικτύου, οι νεκροί μετανάστες στις ακτές της Μεσογείου βαφτίζονται βάρβαροι εισβολείς. Τώρα όλα πια είναι ξεκάθαρα : ο θάνατος σου ο θάνατος μου.

Δεν εθελotuφλούμε όμως και αναγνωρίζουμε και μια άλλη μορφή βίας που ανθεί στις μητροπόλεις του ιμπεριαλισμού. Την βία του να μην δίνεις δεκάρα για τον διπλανό σου και να κοιτάς μόνο τη πάρτη σου. Βία χωρίς αίμα, αλλά βία που το ξεπλένει σιωπηλά. Το όνειρο της ανέλιξης που προσφέρει η δήθεν ταξική κινητικότητα εξαγοράζει συνειδήσεις. Η παραπληροφόρηση που αποτελεί όπλο στα χέρια

του συστήματος έτσι ώστε να κάνει πλύση εγκεφάλου, εκμηδενίζει τα ηθικά στάνταρ σε βαθμό τέτοιο ώστε κάποιος να αρνηθεί να αντιδράσει στα εγκλήματα του συστήματος. Αρκεί αυτό να του υποσχεθεί ένα αμάξι με δόσεις, λίγα χρήματα, ένα επιπλωμένο διαμέρισμα, μερικές ημέρες ξένοιαστων καλοκαιρινών διακοπών και μια νυχτερινή έξοδο.

Το σύστημα προσπαθεί να μας πείσει ότι οι ζωές μας δεν μπορούν να υπάρξουν έξω από αυτό. Ο ιμπεριαλισμός δημιουργεί ένα μέλλον ζοφερό, γεμάτο πολέμους, φτώχεια, εξαθλίωση, δυστυχία. Εμείς λέμε ότι ποτέ δεν είναι αργά για το πρώτο αποφασιστικό βήμα. Τα όπλα δεν είναι τίποτα παραπάνω από εργαλεία πολιτικής δράσης, αποκτούν νόημα όταν πάνω τους καθρεφτίζεται ένα πολιτικό και κοινωνικό περιεχόμενο. Ο πολιτικός πυρήνας της προλεταριακής αντάρτικης στρατηγικής έχει ως αφετηρία την εξισορρόπηση του αρνητικού πολιτικού/ταξικού συσχετισμού και θέτει ως στόχο την ανάπτυξη με όρους ισχύος μιας εναλλακτικής πολιτικής πρότασης, όπου στο επίκεντρο της θα βρίσκονται τα προλεταριακά συμφέροντα. Για να ολοκληρώσουμε αυτό το ταραχώδες ταξίδι η ιστορία μας αναγκάζει να σταθούμε σε πολλά λιμάνια και για να το κάνουμε πρέπει να σταθούμε αντάξιοι στις καθημερινές ερωτήσεις που θέτει. Με ορίζοντα την κατάργηση των καπιταλιστικών σχέσεων παραγωγής. Την καταστροφή των πολιτικών μορφών κυριαρχίας της αστικής τάξης. Την απεμπλοκή από την Ευρωπαϊκή Ένωση και το ΝΑΤΟ. Τον επαναστατικό μετασχηματισμό των κοινωνικών σχέσεων.

Εξάλλου η καλύτερη απάντηση σε όσους βιάστηκαν να τελειώσουν με την ιστορία των αγώνων και των επαναστάσεων είναι οι αγώνες των καταπιεσμένων που πολεμάνε τον ιμπεριαλισμό και την εκμετάλλευση. Των μαχόμενων προλετάρων που ορθώνουν ανάστημα στις βάρβαρες πολιτικές του συστήματος. Από την ηρωική παλαιστινιακή αντίσταση έως τις πολυπληθείς αντισιωνιστικές διαδηλώσεις σε όλο τον πλανήτη. Η ιστορία είναι εντελώς απρόβλεπτη. Μια σπίθα αρκεί να ξεσπάσει η πυρκαγιά. Και τότε αν δεν είμαστε έτοιμοι δεν θα μπορέσουμε να κάνουμε τίποτα. Γιατί κάθε άνθρωπος, πέρα από το φυσικό του ύψος, έχει κ ένα άλλο μπόι. Αυτό του ίσκιου της ευθύνης απέναντι στην αδικία. Θα προτάξουμε την Προλεταριακή Δικαιοσύνη, για όλους τους νεκρούς από την αστυνομική βία. Έχουμε ευθύνη να πολεμήσουμε για αυτούς. Με το όπλο στο χέρι και το όραμα ενός νέου κόσμου στις καρδιές μας.

ΕΝΟΠΛΗ ΠΡΟΛΕΤΑΡΙΑΚΗ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ